

SCHEDVIN, JOHAN

Då deras kongliga högheter, Svea-
rikes huldaste cron-prints Gustav, samt
dess höga gemål Svea- rikes nådigsta
cron-printsessa Sophia Magdalena,
med deras höga närvaro, den 24 och
25 octobr. 1766. frö

1766

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

DÅ
DERAS KONGLIGA HÖGHETER,
SVEA-RIKES HULDASTE
CRON-PRINTS
GUSTAV,
SAMT
DESS HÖGA GEMÅL
SVEA-RIKES NÅDIGSTA
CRON-PRINTSESSA
SOPHIA MAGDALENA,
MED DERAS HÖGA NÄRVARO,
DEN 24 OCH 25 OCTOBR. 1766.
FRÖGDAD E WÄSTERÅS STAD;
HÖLLS
DETTA UNDERDÅNIGSTA FÅGNE-TAL,
DEN SEDNARE DAGEN,
AF
JOHAN. SCHEDVIN.
ELOQV. & PÖES. LECTOR.

WÄSTERÅS,
Trykt hos JOHAN LAUR. HORRN, Kongl. Gymn. och
Censist. Boktr. 1766.

DEN
DURCHLEUCHTIGSTE
FURSTE OCH HERRE,
GUSTAV,
SVERIGES, GÖTHES, och VENDES
CRON-PRINTS &c. &c. &c.

Arfvinge Til Norrige, samt Hertig Til Schless-
vig Hollstein &c. &c.

6669

DÅ
DERAS KONGLIGA HÖGHETER,
SVEA-RIKES HULDASTE
CRON-PRINTS
G U S T A V,
SAMT
DESS HÖGA GEMÅL
SVEA-RIKES NÅDIGSTA
CRON-PRINTSESSA
SOPHIA MAGDALENA,
MED DERAS HÖGA NÄRVARO,
DEN 24 OCH 25 OCTOBR. 1766.
FRÖGDÄDE WÄSTERÅS STAD;
HÖLLS

DETTA UNDERDÅNIGSTA FÅGNE-TAL,
DEN SEDNARE DAGEN,
AF
JOHAN. SCHEDVIN,
ELOQV. & PÖES. LECTOR.

WÄSTERÅS,
Trykt hos JOHAN LAUR. HORRN, Kongl. Gymn. och
Confist. Boktr. 1766.

DERAS KONGLIGA HÖGHETER,
SVEA-RIKES HULDASTE
CRON-PRINTS
GUSTAV,

DEN

DURCHLEUCHTIGSTE

FURSTE OCH HERRE,

GUSTAV,

SVERIGES, GÖTHES, OCH VENDES

CRON-PRINTS &c. &c. &c.

Arfvinge Til Norrige, samt Hertig Til Schless-
vig Hollstein &c. &c.

JOHAN. SCHEPPI.

HOOV. & PÖB. LECTOR.

WÄSTBRÅS,
Förl. hos JOHAN LAUR. HÖRRI, Kungl. Gern. och
Genll. Bokh. 1766.

DURCHLEUCHTIGSTE
CRON - PRINTS!
ALLERNÅDIGSTE
HERRE!

Konglige Personers granskade Nåd för Låro-Samhållen har i alla tider verkat det samma til Vetenskapers förkofran, som en blid Himel til örter växt och mognad.

Hvaråst hos Auguster Mæcenater blifvit hörde, der hafva Maroner aldrig fäknats. Och som Menigheters förtroende fällan varit Vittra Snillens beständiga lott, så hafva de altid, liksom blomster i tillutne och mörke rum, stråfvat til det ljus, som omgifvit Throner.

Ho undrar då, at alla Låro-gillen i vårt Fådernesland tåfla, at förvårfva sig EDER KONGLIGA HÖGHETS Nådiga åtanka?

EDER KONGLIGA HÖGHET har sjelf lemnat dertil den öppnaste anledning, då EDER KONGLIGA HÖGHET behagade Nådigaft åtaga sig högsta tilfynen öfver det Förnåmsta Universitetet i Svea-Rike.

När derföre EDER KONGLIGA HÖGHET sidst med sin Nådiga närvarelse gladde Innevånarena i Wåsterås Stad, blef mig anförtrodt, at inför EDER

KONGLIGA HÖGHET, och DESS HÖGA GEMÅL, vår
NÅDIGSTA CRON - PRINTSESSA, offenteligen tolka
den härvarande Gymnasii och Schole-Statens un-
derdånigsta glädje och renaste vördnad.

Ja, vårt Samfund vågade åfven hoppas, at i
sin Låro-Sal få, för sin vördade SKYDS-HERRE,
utgjuta sina hjertan.

Omständigheterna tilstodde väl icke EDER
KONGLIGA HÖGHET, at vid det tilfålle unna ofs en
för Låse-folk få betydlig Högtid. Icke desto
mindre, sedan, EDER KONGLIGA HÖGHET, jag haft
Nåden i underdånighet upvakta, fick jag med o-
beskriflig glädje meddela, så väl Lårare, som Lår-
jungar den upmuntrande tidning, at EDER KON-
GLIGA HÖGHET med utmärkt mildhet anfåg och
gillade våra enfalliga anstalter, samt låfvade, at
framdeles låna Nådiga ögon til det Tal, som, å de
öfrigas vågnar, jag då var i begrep at framföra.

I följe häråf aflemnas til EDER KONGLIGA
HÖGHET detta underdånigast, hvilket jag, utom
få Hög befallning, så mycket mindre understått
mig EDER KONGLIGA HÖGHET tilstålla, som jag
anser aldeles omögligt både för mig och an-
dra, at värdigt och lifligen afbilda den besyner-
liga fågnad, som vid EDER KONGLIGA HÖGHETS
hårvaro upfylte allas sinnen, och de hjerteliga
suckningar och önskningar, hvarmed EDER KON-
GLIGA HÖGHETS fjåt beledsågades. Framhår-
dar, med djupaste zèle och undergifvenhet,

EDER KONGLIGA HÖGHETS

Underdånigste och troplicktigste Tjänare
JOHAN. SCHEDVIN.

Se'n Himlen nyligst ofs den hõga förmon unnat,
At vi vår CRON-PRINTS fått på Aros gränder se,
Om hvilken ryktet förr ofs under har förkunnat,
Dem ingen talekonst kan rätta fågor ge;
De fågnads rörelser i våra bröst uplifvas,
Som fast de kännas vål, dock kunna ej beskrifvas.

Hår var det förr ofs ljust, med helig andakts ifver
At böner för Hans vål til Himlen fånda opp.
Nu frõgden ökad är och vist ofåglig blifver,
Når det vi hos ofs sett, hvarom vi förr haft hopp.
Hur åro icke nu vår bõn och fuckar hörda,
Då just i dag vår Stat fått Svea CRON-PRINTS vörda?

Som vetenskapers frõ är fatt af Kunga-hånder,
Snart sagt från hedentid, i våra Fåders bygd,
Så deras tilvåxt ock, i Svea-Rikes Lånder,
Alt sedan framgent fort, betarfvat samma skygd,
Och kunnat mer än vål all Nordens kyla tåla,
Når Kunga-husens Nåd har hunnit dem bestråla.

De Drotter derfor ock, som, med en utmärkt åra,
En vördad Spira fört i Svears Fosterland,
För Låro-såten tåkts den ömsta omsorg båra,
Och gårdat kring des rätt med mild och mågtig hand.
De trott, at aldrig nog de kållor kunde fredas,
Från hvilka Landets vål i långden borde ledas.

De fågo Scholar an, som verklig Rikets styrka,
Der redan ses förut, hvad õden förestå,
Der vishets början lårs: at Himla - HERren dyrka,
Der fanning, lydnad, rått de första rötter få;
På alt uptånkligt fått man derfor sett Dem söka
At täflan, ifver, drift hos framtids Folket öka.

Så har hos oss ock händt; ty från den första stunden,
När GUSTAV ADOLPH sjelf, i frid och örlig stor,
Til denna Lärofal befalte lägga grunden,
Som sedan mycket ökts och ständigt stått i flor;
Oss i sin milda hägn Regenter inneslutit,
Och täta nådes prof af Dem vår Schol-stat njutit.

Från Dem vi Lagar fått, som andra Låro-gillen,
De oss vår frihet skänkt, vårt underhåll, vår rätt,
De tråget arbet lönt och muntrat vittra snillen,
De stundom oss besökt och gjort vår möda lätt.
Ho mins ej, när man sist fick frögdfull högtid båda,
At innom denna mur en ADOLPH FRIEDRICH skåda?

Den verkan har man ock med frögd håraf fått spörja,
At många se'n få här vändt an sin ålders vår,
Fast de med torftighet sin vädjoban måst börja,
At sedermera de, vid sina manna-år,
Ha kunnat längre fram på Riks-Theatren tråda
Och största ärokall med moget vett beklåda.

Vår CRON-PRINTS därför vi ej nogsammt kunne prisa,
Som äfven låtit nys i Nåder oss förstå,
Han gärna önskat få sig bland det Folket visa,
Som just i Hans Person sig fällhet förespå,
Och unnat dem förut de glädje-fester fira,
Som Riket förestå i skygden af Hans Spira.

Ty, som för vishet Han är redan Skydsgud vorden,
Och icke tykt det var sin Kunga-glants för när,
At hafva nådig vård om vårt Athèn i Norden;
Så det ock enligast med hufvudmålet är,
De plantor at förut från roten känna låra,
För hvilka framdels Han tåks högsta omsorg bära.

Och

Och fast vår Hulde PRINTS blef denna gången hindrad,
I ögnafigte ta vår Aros Lårofal;
Vår stora saknad är dock redan märkligt lindrad
Af PRINTSENS ögnakast och Nådefulla tal.
Han mer än ynneft-full ofs tåktes nu förklara,
At Han vil denna Nåd til annan tid ofs spara.

Det rökverk, som man tänkt på Phoebi altar tända,
Han anfåg, ofs til frögd, med nådigt vålbehag,
Ifrån vår förefats Han ofs ej ville vända,
At på högtidligt fått församlas denna dag,
Helt vis, at, fast Han sjelf skull straxt ifrån ofs fara,
Blef dock Hans bild och dygd i våra hjertan qvara.

Når få mångfallig Nåd från jordens Himlar lyser
Och med fördublad glans i skuggan bryter fram,
Ej mera ord förflå mot hvad som finnet hyser:
Vårt hjerta fylls af nit, men tungan blifver stam:
I enslighet vi då bäst kunne öfvervåga
Och med förundran se de skatter, som vi äga.

Hvad nöge då för ofs, at träda här tilhopa,
At taga hvar för sig i allmän fällhet del,
At för vår ÖFVERHET til Kungars Konung ropa,
At ljusligt lägga fram vår vördnad, tro och zéle?
Vi sjelfve glade sett, (ofs ryckett blott ej fåger)
At nu vår Dyre PRINTS all önskelig vålgång äger.

Men at vår stora frögd ännu långt större göra,
Vår Stad har äfven nu det ögnamöte fått,
Hvarom når Barnabarn och deras Barn få höra,
De grunden få igen til deras fälla lott:
En frögd för framtid's dar, så märklig, som för desä;
Kort sagt: vi hos ofs sett vår Milda CRON-PRINTSESSA.

Från första ögnablick, då rycktet hunnit sprida
En fägnam tidning ut, om Svenska PRINTSENS val,
At Nordens ögnalust Han skull få vid sin sida,
Hvars dygd var redan känd af flera Folkflags tal;
Ho mins ej, at få vi, som hela Svea-Rike,
Den glädje hos oss sport, som icke har sin like?

Den Stam var hos oss känd, som med en fällsynt ära,
I flera hundrad år, så styrt et mäktigt Folk,
At utom egen gränts Den ock fått Cronor bära,
Då ständigt Folkens väl ha blifvit ärans tolk,
En Stam, som länge hyft och än innom sig hyfer
Alt högt och stort, snart fagt, hvaraf Europen lyser.

Man säg, at rycktet straxt kund glädje - tårar prässa
Ur mörka ögon, som de förra tider sett,
När Svea-land gafs hopp, at få en Dansk Printseffa,
Från samma Hus, som förr mång dygde - mönster gett.
När detta hundrad-tal nu fort til ända skrider,
Man väntade få se det förras gylne tider.

Vår tanka derfor vi åt Danska sidan vände,
Och Köpenhamn sägs an, som egen Hufvudstad.
Man lyfnade på alt, som der vid Hofvet hände:
Man räknad tider ut, man önskade, man bad,
Man ville et förbund med Sundets vågor göra,
At Nordens Prydnad snart de skulle til oss föra.

Nu Himlen hört vår bön, vi få Dets nåde prisa,
Hvad godt, oss förr är fagt, vi sett och mycket mer:
Men at vår frögd med ord, ell' annor tecken visa,
Det något är, som ej i dödligheten sker.
Kund våra hjertan fram i dagen lagde blifva,
Då kunde vi bevis af denna glädje gifva.

Om

Om bergen rundt omkring af skott och salvor knälla,
Det otilräkligt dock och svagt kan vitsord ge,
At i bestörtning vi och hög förundran falla
Af Dygd, som vi förent med Kunglig Höghet se.
Bygs Åre-portar opp, hur kunna de väl svara
Mot Dem, man redan märkt i Svenska hjerta vara?

Om alla Städer än af frögde-frålar lysa,
Det dock ej, som sig bör, kan tydligt bilda af
Den vördnads, kärleks eld, som Svenske hos sig hysa,
Och för sitt Kunga-hus sku hysa til sin graf.
Om runor riftas opp til evigt Åre-minne,
Ån större ha dock rum i Svea-Barnas finne.

Tilförne vi väl trott, de gåfvor vara skänkte
Vårt Höga Furste-Par, som verlden fällan sett,
Dock at mot åldren de skull svara vi ju tänkte;
Men mer än fällsynt nåd Försynen ofs beredt.
Vår ögon sett, det förr vi kund' ej ofs inbilla,
De dygder, som om år och ålder ofs förvilla.

Vi sett det, och deraf vår ifver dubbelt lågar,
At lemna Deras lif i Himla-HERrens skygd.
Ej mer okunnighet för ljuset skymma vågar;
Parnassen är vist nu på fåker grundval bygd.
De Stjernor börjat högt på Svea-Himmel blånka,
Som glans och lugn och ro åt Sång-gudinnor skänka.

Fullkomligheter förr vår CRON-PRINTS åger många,
En saknas dock ånnu, den är odödlighet.
Ack! huru åro väl vår lefnads gråntför trånga?
Vi frögdas åt et godt; hur länge man ej vet.
Med den odödlighet, som dödlighet kan ågna,
Vår CRON-PRINTSESSA dock vår CRON-PRINTS lærer fågna,

Då får vårt Rike se de Dyra Lif uprinna,
Som ständigt pryda sku vår gamla Hjelte-Thron,
At Manheim altid må med vörndnad sig påminna,
Hvad vi hos GUSTAV fett och fått af Hans Person,
Och åt SOPHIÆ Namn må båras tack och heder
Af all vår efterverld, i tusen, tusen leder.

Den högste Himlens Drott vi offre lof och ära,
Som skänkt ofs detta Par och styrt Dets lefnads lopp,
Han värdes hådanåt Dem ock på händren båra,
Til Kunga-Hufets frögd, och Fosterlandets hopp!
Ja hånkte Svealand af bandet, som nu knytes,
En fällhet, som af år och tider aldrig bytes!

Men förr skal största fjäll och Dala-bergen jämnas,
De strömmar stanna af, som skära Vestmanland,
An at den höga Nåd i glömsko skulle lämnas,
Som Läro-Staten rönt vid Mälarns norra strand,
Och vi ej skull med flit all Ungdoms Flocken låra,
At frukta HERran GUD och Svea-Konung ära.

Och J, som boklig flögd i detta rum Er låren,
Ack, tänken på hvad godt Försynen Er beredt!
Den glädje, Eder händt, i Edra minnen båren,
Och muntrens derutaf at odla opp Ert vett.
Nu lärdom, vitterhet ha fått sin rätta stämpel,
När Kunglig Gunst och Nåd ger glants åt Phœbi Tempel.

J mårgonrådnan nu betrakten af den dagen,
Som framdels lyser opp Er och Er Fäders bygd.
Lät djupt i hjertats grund då skrivas denna lagen:
I vårde blin Ert hopp med vitterhet och dygd.
Nu Himlen visat har, hvad godt Han Er vil gifva:
Er omsorg vara bör, dårtill förtjente blifva.

Ja

Ja, Edra göromåls, få början, såsom ända
Bör vara, at med nit, af all Er hug och själ,
Til Himlens Majestet et Böne - offer fända,
För dem, som grunda nu och frändels Rikets vål.
Som förr, så denna stund, förenoms därför alla,
Vårt Höga Kunga - Hus i HERrans vård befalla.

Et mål för Himlens gunst vår **ADOLPH FRIEDRICH** blifve!
Bland verldens Kungar längst Han spiran föra må!
Vår **DROTTNING** allsköns godt Förfynens mildhet gifve!
När Dem går väl i hand, hur kan ofs illa gå?
I fällhet, som i dygd, se'n alltid likne Deffa:
Vår Milde **CRON - PRINTS** och vår Dyra **CRON - PRINT -
SESSA!**

Prints **CARL** af HERrans hand beständig vålgång njute!
För Svidjoth blifve Han en prydnad och försvar!
I samma höga hågn vi **FRIEDRICH ADOLPH** flute!
Af Svenska Folkets väl Han räkne fälla dar!
En daglig glädje-sol må, til vår fågnad, skina
För Printsfars glada Hopp, **SOPHIA ALBERTINA!**

Beskydda, store **GUD!** så Rikets Råd, som Ständer,
Och styr med Din Förfyn vårt Samhälls väsend så,
At alt til Ditt Namns lof och allmän välfärd länder!
Hvar olik våg låt dock til hufvudmålet gå!
I många Secler än Din hågn åt Norden unna,
At Barn och Barn-barns Barn Din nåde må förkunna!

SÅNG-STYCKEN,
UNDER
MUSIQVEN.

Aros Stad och Låro - Salar,
Ack, för Er hvad Glådje-Fest!
Hjertat mer, ån munnen talar,
Når PRINTS GUSTAV år vår Gåst.
Tre GUSTAVER, Svidjoths prydnad,
Åran flutit i sin famn;
Prisom då med tro och lydnad
Nu den Fjerde GUSTAVS Namn!

Tusen suckar sig förena,
Upp til Guda - Thronen gå,
At SOPHIA MAGDALENA,
Trefnad hos ofs finna må!
Himmel, som, til Nordens heder,
Kårleks bandet knutit har,
Bygg vårt vål, i många leder,
Genom detta Høga PAR!

www.books2ebooks.eu